

1103.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 sierpnia 1950 r.

w sprawie utworzenia Wojewódzkich Urzędów Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1949 r. w sprawie organizacji i właściwości Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk oraz urzędów podległych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 241) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się następujące Wojewódzkie Urzędy Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk:

- w Koszalinie, obejmujący obszar województwa koszalińskiego,
- w Zielonej Górze, obejmujący obszar województwa zielonogórskiego,
- w Opolu, obejmujący obszar województwa opolskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

DZIAŁ II**SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ**

1104.

UCHWAŁA**KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW**

z dnia 21 lipca 1950 r.

w sprawie ustalenia części zysków, przeznaczonych na utworzenie Funduszu Zakładowego w r. 1950.

Na podstawie art. 3 ust. 3 i art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53) Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwała:

I.

Na rok 1950 ustala się następujące stawki odpisów z zysku na Fundusz Zakładowy:

1) dla przedsiębiorstw przemysłowych, podległych Ministerstwu Górnictwa i Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego:

- 2% zysku planowanego i
- 15% zysku ponadplanowego,

2) dla pozostałych państwowych przedsiębiorstw przemysłowych:

- 1% zysku planowanego i
- 10% zysku ponadplanowego.

II.

Odpisy na Fundusz Zakładowy, obliczone według stawek podanych wyżej, nie mogą w łącznej sumie przekroczyć dla danego przedsiębiorstwa 2¹/₂% funduszu płac zatwierdzonego na r. 1950.

III.

1. Na zaspokojenie potrzeb, o których mowa w punkcie III ust. 2 oraz w punkcie VI ust. 1 uchwały Prezydium Rządu z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie zniesienia 2%-owego Funduszu Nagród i Prac Zleconych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Monitor Polski Nr A-83, poz. 988) — przeznaczy się w r. 1950 nie więcej niż 50% rzeczywistych wpływów, otrzymanych w r. 1950 przez zakłady pracy tytułem zaliczek na Fundusz Zakładowy.

2. W przypadku, gdy poszczególne przedsiębiorstwa nie uzyskają, wobec rygorów wynikających z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie wykonania ustawy o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 272), żadnych wpływów na Fundusz Zakładowy w r. 1950 lub gdy 50% rzeczywistych wpływów nie wystarczy na zaspokojenie potrzeb, o których mowa w ust. 1 — dyrektor przedsiębiorstwa może za zgodą jednostki nadrzędnej pokryć wydatki, o których mowa w ust. 1, ze środków obrotowych przedsiębiorstwa, z zaliczeniem na odpisy na Fundusz Zakładowy następujących okre-

sów, jednakże tylko do wysokości 4/12 tych kwot stanowiących 0,8% funduszu płac zatwierdzonego na rok 1950.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW H. Minc

1105.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 sierpnia 1950 r.

w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy w roku podatkowym 1950 przez podatników podlegających obowiązkowi podatkowemu według przepisów działu III rozdziału II dekretu o podatku dochodowym z wyłączeniem objętych zasadami systemu finansowego: przedsiębiorstw państwowych, państwowo-spółdzielczych oraz przedsiębiorstw państwowych mających formę prawną spółek handlowych.

Na podstawie art. 17 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy, określani w art. 28 ust. 1 dekretu o podatku dochodowym, z wyłączeniem objętych zasadami systemu finansowego: przedsiębiorstw państwowych, państwowo-spółdzielczych oraz przedsiębiorstw państwowych, mających formę prawną spółek handlowych, obowiązani są do wpłacania zaliczek na podatek dochodowy:

- banki państwowe za okresy kwartalne w terminie do dnia 25 miesiąca następującego po upływie kwartału,
- pozostali podatnicy w terminie do dnia 25 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 2. Podstawę obliczenia zaliczki stanowi zysk bilansowy za dany okres, względnie — w odniesieniu do podatników, wymienionych w § 1 lit. b), nie sporządzających bilansów miesięcznych — zysk wynikający z planów finansowo-gospodarczych za dany okres.

§ 3. 1. Podatnicy, określani w § 1 lit. b), obowiązani są składać deklaracje na zaliczki miesięczne w terminach płatności zaliczek. W składanych deklaracjach należy podawać podstawę obliczenia zaliczki i jej wysokość. Do deklaracji winien być dołączony bilans miesięczny, jeżeli jest sporządzany.

2. Podatnicy, określani w § 1 lit. b), którzy nie sporządzają bilansów miesięcznych oraz podatnicy, określani w § 1 lit. a), obowiązani są przedkładać władzy finansowej raz na kwartał, w terminie do dnia 25 miesiąca następującego po upływie kwartału, bilanse okresowe wraz z deklaracjami.

3. Jeżeli z bilansu okresowego będzie wynikało, że zaliczki wpłacono w kwocie niższej od kwoty, jaka wypada z bilansu okresowego, wówczas na podatniku ciąży obowiązek dokonania dodatkowej wpłaty w terminie, przewidzianym do składania bilansu okresowego.

4. Jeżeli natomiast wpłacone zaliczki przekroczyły kwotę zaliczki, jaka wypada z bilansu okresowego, podatnikowi służy prawo żądania zarachowania kwoty nadpłaconej na poczet następnych zaliczek.

5. Brak zysku bilansowego w poszczególnych miesiącach (kwartałach) zwalnia podatników od obowiązku uiszczenia zaliczki pod warunkiem przedłożenia władzom finansowym deklaracji wraz z bilansem miesięcznym (kwartalnym).

6. Obowiązek przedkładania bilansów miesięcznych (okresowych) nie dotyczy podatników, zwolnionych od tego obowiązku na mocy indywidualnych decyzji.

§ 4. Wysokość zaliczki na podatek dochodowy od podatników, określonych w § 1, wynosi 50% zysku.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER FINANSÓW w/z W. Trąmpczyński

1106.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 24 lipca 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem pod firmą: Warsztat Mechaniczny i Odlewnia Żeliwa B-cia Jakubowicz i Ska w Warszawie.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r.